

Studijní texty k disciplíně 6SKLA Česká mluvnice 2 - skladba (cvičení č. 1 až 9)

Pomůcka k samostudiu, popř. do seminářů: Redukovaná cvičení s rozšířeným klíčem pro kontrolu byla vybrána z původních skript J. Svobodové *Česká skladba pro studenty učitelství*. Výkladová část jejich textu (v inovované podobě) je obsahem části 7. Skladba v učebnici J. Hubáčka a kol. *Čeština pro učitele* (4. vyd., Vade mecum Bohemiae, 2010). Tato studijní opora sdružuje pouze cvičení, která do učebnice *Čeština pro učitele* zahrnuta nejsou. Studenti si na konkrétních textech ověří, nakolik pochopili problematiku po prostudování příslušných výkladových pasáží a zda ji zvládnou propojit s jazykovými doklady. Pod každým cvičením je uveden klíč k řešení.

Úprava pokynů: září 2020

POZOR: Důležitý pokyn je na konci za cvičením č. 9! Bud'te ostražití...

CVIČENÍ č. 1

Tvořte různé výpovědi, jejichž základová větná struktura odpovídá GVV $S_1 - VF - S_4$, resp. $(S_1) - VF - S_4$. Ve svých výpovědích obsazujte také pozice fakultativní.

Klíč k řešení cv. č. 1:

Náš soused z domu včera výhodně koupil ojeté auto.

$S_1 \quad - \quad VF \quad - \quad S_4$

Včera výhodně koupil ojeté auto.

$(S_1) \quad - \quad VF \quad - \quad S_4$

$(S_1 =$ mohlo by být doplněno „on“, tj. *náš soused z domu*)

Podobně: *Nahradí v budoucnu blesková operace oka laserovým paprskem kontaktní čočky?* ($S_1 =$ blesková operace oka laserovým paprskem; $VF =$ nahradí; $S_4 =$ kontaktní čočky; fakultativní člen = příslovecně určené času v *budoucnu* – nezapisuje se jako komponent GVV); *Odstraní vážné oční vady?* (podmět nevyjádřený samostatným slovem, tedy (S_1) ; $VF =$ odstraní; $S_4 =$ vážné oční vady). *Kéž by se tu dobrou zprávu dozvěděli i naši přátelé s očními vadami!* $S_1 - VF - S_4$

CVIČENÍ č. 2

Rozhodněte, které z uvedených vět mají základové větné struktury (ZVS) totožné. Zapište je gramatickým větným vzorcem (GVV). Vyjděte od VF a jeho valenčních doplnění (levovalenčních i pravovalenčních, obligatorních i potenciálních):

(1) Stále navazujeme na odkaz předků. (2) Komenský formuloval řadu převratných pedagogických zásad. (3) Osvěžující mezichod příjemně zkrátí delší přestávky mezi jídly. (4) Klavír přestěhujeme do výklenku vedle okna. (5) Kéž by město získalo peníze na obnovu pomníku na náměstí! (6) Už se taky těšíte na prázdniny? (7) Vynikající kávu poznáte podle vůně. (8) Dobrý herec vtiskne neživému textu punc autentičnosti. (9) Podej mi další čistý talíř na polévku! (10) Kdo mě včera hledal?

Klíč k řešení cv. č. 2: Shodný GVV v podobě $(S_1) - VF -$ na S_4 mají celky č. (1) a (6) = *(někdo) navazuje na něco* a *(někdo) se těší na něco*. Další shodné dvojice GVV: $S_1 - VF - S_4$ u (2) + (3) + (5) + (10); jiný GVV: $(S_1) - VF - S_4 - ADV$ u (4) + (7); (někdo) přestěhuje něco NĚKAM; (někdo) pozná něco NĚJAK; velmi podobné jsou si GVV (8) a (9): $S_1 - VF - S_3 - S_4$, resp. $(S_1) - VF - S_3 - S_4$

CVIČENÍ č. 3

V simulovaném dialogu učitele se žáky různými způsoby vyzývejte žáky (jednotlivce i kolektiv třídy), aby se utišili, aby si připravili sešity, aby neopisovali od souseda, aby vstali, aby si nic nezapomněli pod lavicí. Porovnávejte použité Vfo, hodnotte jejich očekávaný dopad na žáky.

Klíč k řešení cv. č. 3: *Už se utište.* (= základní imperativní Vfo; vhodná); *Tak se (hezky) utíšíme.* (= místo imperativu vhodně užitá forma indikativu pro 1. os. pl.; zvl. na 1. stupni velmi vhodné, žáky vítané); *Klid! Mlčet!* (= neosobní elipsa a infinitiv, málo vhodné, formulace působí stroze a nepříjemně, zvláště nejsou-li doplněny ani oslovením ve vokativu). *Tak bude tady už ticho?!* (= nepříjemná výhrůžná formulace)

CVIČENÍ č. 4

Porovnejte následující otázkové Vfo a pokuste se posoudit, zda mohou v určitých výukových komunikačních situacích fungovat i jinak než výpovědi s KF otázky:

(1) Kdo má dnes službu? (2) Kdo přinesl tu pěknou kytičku? (3) Kdo poradí Martinovi? (4) A tu aktovku bude uklízet kdo? (5) Kdo dnes ještě nebyl u tabule? (6) Další na řadě bude kdo? (7) Kdo měl diktát bez chyby? (8) Někdo tomu snad nerozuměl? (9) Pomůže mi někdo? (10) Mohl by mi někdo přidržet dveře?

Klíč k řešení cv. č. 4: (1) – nejen skutečná otázka, ale výpověď může v dané situaci znamenat také vybídnutí (výzvu) směrem k určeným žákům (službě), aby nezapomínali plnit své povinnosti, popř. výčitku (až varování, že je neplní).

CVIČENÍ č. 5

Rozlišujte skupiny koordinační a adordinační a uvádějte, kdy jde o několikanásobný větný člen a kdy je větný člen komplexní. V rámci koordinační skupiny zjišťujte významový poměr mezi složkami; u adordinační skupiny lze upřesnit, zda v ní jde o prosté vysvětlení, anebo o další speciální význam. V obou skupinách odůvodňujte interpunkci.

(1) V roce 1786 vznikla na Koňském trhu v Praze proslulá Bouda, první česká divadelní scéna. (2) Oblíbil jsem si Nerudovy Balady a romance, Písň kosmické i Knihy veršů. (3) Procházka po pobřeží byla příjemná, neboť vrcholil květen, měsíc slunného počasí a vlahého vánku, nejlepší měsíc v Japonsku. (4) Jak otec, tak matka souhlasili s mým řešením, totiž s prodejem luxusní chaty a koupí menšího rodinného domku. (5) Hrdě vám tento muž ukazuje své kačenky a vláčky, motýlky a koníky, závodní autíčka, letadla a pistolky, prostě dětské sny zhotovené ze dřeva. (6) Komenský se ve Fulneku věnoval nejen pastorské a učitelské práci, ale i své činnosti nejvlastnější – psaní. (7) Někteří herci, konkrétně nejmladší členové souboru, jako by v závěru představení ztráceli vnitřní jistotu. (8) Nemohou-li ptáci najít přírodní hnízdiště, využívají k odchovu mláďat i jiných míst, zejména schránek na dopisy, komínů nebo okapů. (9) Děti si pochutnají na moučných jídlech, jako na koláčích a koblihách. (10) Vezmi si buď teplou zimní bundu, nebo aspoň pořádný svetr! (11) Prostá píseň slepého houslisty Mareše z Fidlovačky se postupně vyvinula v národní hymnu ne na něčí příkaz, ale z lidové vůle. (12) Zásady Komenského přesahují nejen hranice zemí, ale i hranice času.

Klíč k řešení cv. č. 5: (1) Výraz *proslulá Bouda, první česká divadelní scéna* = adordinační skupina, vysvětlovací typ přístavku, zde bez použití adordinačního výrazu mezi součástmi skupiny; kdyby následoval jakýkoli další text, kladla by se čárka také za skupinu; jde o komplexní větný člen (podmět). (2) Výraz *Nerudovy Balady a romance, Písň kosmické*

i Knihy veršů = koordinační skupina, slučovací poměr mezi složkami (složky jsou 3, první z nich obsahuje rovněž (integrovanou) koordinační skupinu *Balady a romance*); několikanásobný předmět. (3) Výraz *květen, měsíc slunného počasí a vlahého vánku, nejlepší měsíc v Japonsku* = adordinační skupina (složená z 3 složek, druhá z nich obsahuje (integrovanou) koordinační skupinu o 2 (rozvitých) složkách *slunného počasí a vlahého vánku*); komplexní podmět. (4) Přítomna zde je jednak koordinační skupina o 2 složkách (*jak otec, tak matka*), tj. dvojnásobný podmět; jednak adordinační skupina také o 2 složkách, které jsou spjaty totiž (1. složka *s mým řešením*, 2. složka *s prodejem luxusní chaty a koupí menšího rodinného domku*, tvořená integrovanou koordinační „podskupinou“, jejíž součástí jsou spojené slučovacími *a*). (5) Zastoupena je adordinační skupina o 2 složkách, která zde funguje jako komplexní předmět: 1. složka je tvořena integrovanou koordinační „podskupinou“ *své kačenky a vláčky, motýlky a koníky, závodní autíčka, letadla a pistolky*, k ní je připojena 2. složka adordinační skupiny pomocí adordinačního výrazu *prostě*, ta zní: *dětské sny zhotovené ze dřeva*. (6) Přítomna je koordinační skupina o 2 složkách, tj. dvojnásobný předmět, jehož složky jsou spojeny pomocí *nejen – ale i*: *nejen pastorské a učitelské práci, ale i své činnosti nejvlastnější – psaní*. Uvnitř tohoto dvojnásobného předmětu se vyskytly dvě integrované „podskupiny“ – v 1. složce koordinační *pastorské a učitelské*; ve 2. složce integrovaná adordinační, v níž se totéž pojmenovává dvakrát: 1) *své činnosti nejvlastnější*, 2) *psaní*. Místo čárkou je poslední složka oddělena pomlčkou (pro zvýraznění). V dalších celcích uvádíme jen název skupiny fungující na nejvyšší úrovni, ne už podskupin do ní případně integrovaných: (7) adordinační o 2 složkách, tj. komplexní podmět *někteří herci, konkrétně nejmladší členové souboru*; (8) adordinační o 2 složkách, tj. komplexní předmět (*i jiných míst, zejména schránek na dopisy, komínů nebo okapů*); (9) adordinační o 2 složkách, tj. komplexní předmět *na moučných jídlech, jako na koláčích a koblihách*; (10) koordinační skupina, tj. dvojnásobný předmět: *buď teplou zimní bundu, nebo aspoň pořádný svetr*; (11) koordinační skupina, tj. dvojnásobné příslovečné učení (jak?) *ne na něčí příkaz, ale z lidové vůle*; (12) koordinační skupina, tj. dvojnásobný předmět: *nejen hranice zemí, ale i hranice času*.

CVIČENÍ č. 6

V následujících celcích určujte, kde a jakými formálními prostředky je realizován syntaktický vztah dominance:

(1) Vyhnanec často vzpomínal na domov. (2) Hodiny na zdi odbily půlnoc. (3) Do noci zářila poslední okna chalup. (4) O svátcích v naší rodině vládne pohoda.

Klíč k řešení cv. č. 6: (1) vyhnanec-vzpomínal: dominance – shoda (dominující výraz podtržen), formálně shoda slovesného tvaru se substantivem, shoda se týká osoby, čísla, jmenného rodu; vzpomínal-často: dominance – přimykání; vzpomínal-na domov: dominance – řízenost, vazba v předložkovém pádě. (2) hodiny-odbily: dominance, formálně shoda slovesného tvaru se substantivem; hodiny-na zdi: dominance – přimykání; odbily půlnoc: dominance – řízenost. (3) okna-zářila: dominance, formálně shoda slovesného tvaru se substantivem; zářila-do noci: dominance – přimykání; poslední-okna: dominance – shoda; okna chalup: dominance – řízenost. (4) pohoda-vládne: dominance – shoda, vládne-v rodině: dominance – přimykání, vládne-o svátcích: dominance – přimykání, (v) naší-rodině: dominance – shoda.

CVIČENÍ č. 7

Vyhledejte podmínky vyjádřené nevětně i větně, popř. nevyjádřené. U nevětných typů zjišťujte, zda jsou holé nebo rozvité, několikanásobné či komplexní. Určete, co je základem nevětně vyjádřených podmětů:

(1) Ani chladné a deštivé počasí náš výlet nepřekazilo. (2) Je zajímavé pozorovat malé děti při hře. (3) Pokaždé mě rozlítostní, když vidím trpět děti. (4) Počet obyvatel na Zemi stoupá, zemědělské půdy však stále ubývá. (5) Kapradě a přesličky pozná každý. (6) Na dálnici nejsou ani křižovatky, ani semaforey. (7) V roce 1786 vznikla v Praze proslulá Bouda, první česká divadelní scéna. (8) Vyvolanému žákovi dlouho trvalo, než spočítal zadaný příklad. (9) Moje první velká chyba byla, že jsem do Anglie neodjela před válkou. (10) Vadilo mi, že se nesnažil plnit své sliby. (11) Kdo se bojí, nesmí do lesa. (12) Helena, naše bývalá kolegyně ze školy, se dala na trnitou dráhu podnikatelky. (13) Nevyplácí se odkládat splnění povinností na poslední chvíli. (14) Povrch kraje rozdělují kotliny na několik pásem. (15) Nijak nepřekvapí, že mezi látkami mořského původu se těší mimořádné pozornosti látka s účinkem protinádorovým. (16) Náhlá ztráta tělesné teploty vede k prochlazení, zvláště důležité je chránit v zimě hlavu, která přijímá chlad první. (17) Na formuláři bylo potvrzeno, že jsme zaplatili zálohu. (18) Na formuláři bylo potvrzeno, kdy byla zaplacená záloha. (19) Stále přibývá civilizačních nemocí, tedy nemocí ze životního stylu. (20) Uvolnit místo staršímu člověku je slušnost, uvolnit místo tělesně postiženému je povinnost.

Klíč k řešení cv. č. 7: Podmět ve větě (1) je rozvítý, nevětně vyjádřený, a to *(ani) chladné a deštivé počasí*, přitom *ani* je zde částice; základ podmětu *počasí*, podmět tedy není několikanásobný, protože má pouze jeden základ; několikanásobný je zde až přívlastek rozvíjející substantivum *počasí*. (2) Podmět je s infinitivním základem (rozvítý): *pozorovat malé děti při hře*. (3) Podmět první věty je vyjádřený větně: *když vidím trpět děti*; tato vedlejší podmětná věta má svůj vlastní podmět nevyjádřený (*já*). Další podmínky: (4) v 1. větě rozvítý se základem *počet*, v 2. větě rozvítý – genitiv partitivní – základ *půdy*. (5) nerozvítý zájmenný: *každý*; (6) dvojnásobný nerozvítý: *ani křižovatky, ani semaforey*; (7) komplexní rozvítý o 2 složkách: *proslulá Bouda, první česká divadelní scéna*; (8) 1. věta má podmět vyjádřený – větnou formou (podmětná věta následuje), 2. věta (podmětná) má také svůj podmět, ale je nevyjádřený (on). (9) 1. věta má podmět vyjádřený – větnou formou (podmětná věta následuje), 2. věta (podmětná) má také svůj podmět, ale je nevyjádřený (*já*); (10) 1. věta má podmět vyjádřený – větnou formou (podmětná věta následuje), 2. věta (podmětná) má také svůj podmět, ale je nevyjádřený (on). (11) 1. věta má podmět vyjádřený – zájmenem *kdo*, 2. věta má svůj podmět vyjádřený předchozí podmětnou větou. (12) komplexní podmět o 2 složkách (2. složka je rozvítá): *Helena, naše bývalá kolegyně ze školy*; (13) rozvítý podmět se základem *odkládat*; (14) nerozvítý podmět *kotliny*; (15) 1. věta má podmět vyjádřený – větnou formou (podmětná věta následuje), 2. věta (podmětná) má také svůj podmět, a to rozvítý se základem *látka*; (16) 1. věta má rozvítý podmět se základem *ztráta*, 2. věta má rozvítý podmět se základem *chránit*, 3. věta má vyjádřený zájmenný podmět *kteřá* (zájmeno větu současně připojuje); (17) 1. věta má podmět vyjádřený – větnou formou (podmětná věta následuje), 2. věta (podmětná) má také svůj podmět, ale nevyjádřený (*my*); (18) 1. věta má podmět vyjádřený – větnou formou (podmětná věta následuje), 2. věta (podmětná) má vyjádřený nerozvítý podmět *záloha*; (19) vyjádřený rozvítý komplexní podmět (genitiv partitivní): *civilizačních nemocí, tedy*

nemocí ze životního stylu; (20) v 1. větě rozvitý infinitivní podmět se základem uvolnit, v 2. větě rozvitý infinitivní podmět se základem uvolnit.

CVIČENÍ č. 8

Rozhodněte, které větné struktury jsou bezpodmětné:

(1) Vrtulníkem letecké záchranné služby v Ostravě-Zábřehu se létá k různým případům zhruba pětsetkrát do roka. (2) Berte na chlapce ohled, od rána je mu teskno. (3) Od splavu sem doléhalo výskání dětí. (4) Nestačí se jen bát srdečního infarktu, ale je nutno se postarat o prevenci. (5) Pod ledem je vidět chladnou a temnou hlubinu. (6) Informace o počasí jsou hlášeny v každé zpravodajské relaci. (7) Určité výhody život ve velkoměstě přináší. (8) Bylo to k neuvěření, ale svítalo. (9) Svatebčany nudilo hryzat jen do husích stehů. (10) Nejlépe se cestuje nalahko a bez zavazadel. (11) Vlasů a rozumu nikdy nepřibývá. (12) Ze všech stran vyrazilo k místu nesnázi ráznými tempy několik plavců. (13) Překvapilo mě, že v jeho mysli stále žije řada pošetilých klukovských přání. (14) V návodu bylo uvedeno, že přístroj je třeba chránit před vlhkem. (15) Už se smráká.

Klíč k řešení cv. č. 8: Celek (1) je bezpodmětná struktura, obsahuje zvrtné pasivum *létá se*; děj je pojat neosobně, konatel tu záměrně není vyjádřen, i když není neznámý (*tým záchrannářů; posádka*). První věta v souvětí (2) má podmět nevyjádřený (vy), druhá je bezpodmětná. V celku (3) je (rozvitý) podmět vyjádřený – *výskání dětí*. Bezpodmětné struktury jsou dále v těchto celcích: (4), ale zde jen v 2. větě; v 1. větě je podmět vyjádřený: *bát se srdečního infarktu*; (5); (8), ale zde jen v 2. větě; v 1. větě je podmět vyjádřený (zájmenný *to*); (10); (13), ale zde jen v 1. větě; (14), ale jen v 2. větě; (15).

CVIČENÍ č. 9

V těchto větných celcích vyhledejte přísudky. U nevětných přísudků zjistěte, zda slovesné, anebo slovesně-jmenné; u rozvité přísudkové části stanovte, co je jejím základem. Rozlišujte mezi složenými slovesnými tvary a složenými přísudky. Všimněte si i několikanásobných přísudků a jejich typů.

(1) Fotografie může zastavit čas a vdechnout vteřině nesmrtelnost. (2) Děvčátko šup pod stůl. (3) Měl by sis začít všimnout i svého okolí. (4) Bylo to k neuvěření, ale svítalo. (5) Informace o počasí v naší vlasti, ale i ve vybraných rekreačních oblastech Evropy dnes snadno zjistíme z televizních zpráv. (6) Přál jsem si rychle usnout. (7) Kdybych tušil, co mi tehdy tajili, nemusel jsem se dnes nikoho bát. (8) Stříbřitě lesklý trup letadla se rychle přibližoval a mohutněl. (9) Fantazie je vítr, který v lidském jedinci ukládá semínko zvědavosti a touhy nahlédnout pod roušku tajemství. (10) Musela jsem se hlídat, abych neprozradila své pravé přesvědčení a nepřipravila manžela o dobrou zákaznici. (Adina Mandlová) (11) Vážným soupeřem člověka v boji o životně nezbytné zdroje vždy byl škodlivý hmyz. (12) Nebylo a není snadné přesvědčit veřejnost, že odevzdat čas od času půllitr vlastní krve nemůže zdravému organismu uškodit. (13) Teď nám zbývalo jen zavěsit pod každé rameno lustru broušenou skleněnou kapku. (14) Někdejší Egypt byl jak zemí pyramid a dalších památek dávné historie, tak také perspektivním obchodním partnerem. (15) Pojízděné schody jsou momentálně mimo provoz. (16) Večer jsem novou látku nejen nastříhala podle vzoru, ale také jsem ji hned sestehovala. (17) Mláďata kňučí, bečí, štěkají a perou se, až konečně vyčerpaná odběhnou ke své mámě, aby se napila jejího mléka. (18) Syntax je nutno studovat průběžně (19) Velkým snem městských obyvatel je vlastnit v hezkém koutku přírody alespoň malý pozemek s útulnou chatou.

(20) Správné ostrosti vidění u krátkozrakých osob lze dosáhnout úpravou dioptrické mohutnosti oka pomocí brýlí nebo kontaktních čoček.

Klíč k řešení cv. č. 9: Přísudková část v celku (1) *může zastavit čas a vdechnout vteřině nesmrtelnost* je nevětně vyjádřený několikanásobný rozvitý složený slovesný přísudek k podmětu *fotografie*; modální sloveso ve tvaru VF je doplněno dvěma infinitivy, oba jsou rozvitě; základ přísudku je *může zastavit a vdechnout*. Tento typ přísudku však představuje pomezí na přechodu k souvětí; bylo by možno také uvažovat o souvětí se dvěma větami, kde ve druhé větě je vypuštěno (elidováno) VF *může*. (2) Přísudek náhradně (sekundárně) vyjádřený citoslovcem *šup*. (3) Složený slovesný přísudek se základem *měl by sis začít všímat* (*měl bys + začít + všímat si*; první dvě použítá slovesa jsou neplnovýznamová – modální a fázové – až teprve třetí sloveso v řadě je plnovýznamové). V celku (4) patří do přísudkové části 1. věty vše mimo podmět *to*, základ přísudku je frazém *bylo k neuvěření* (analytický predikátor); v 2. (bezpodmětne) větě je slovesný přísudek (nerozvitý) *svítalo*. V celku (5) je základ rozvitého slovesného přísudku *zjistíme*. V celku (6) je základ slovesného přísudku *prál jsem si*. V celku (7) je základ slovesného přísudku v 1. větě kondicionálový tvar *tušil bych* (složený tvar, nikoli složený přísudek); v 2. větě je základ slovesného přísudku *tajili*; ve 3. větě je základ složeného slovesného přísudku *nemusel jsem se bát*. Celek (8) obsahuje dvojnásobný slovesný přísudek se základem *přibližoval se a mohutněl*. V celku (9) má 1. věta základ slovesně-jmenného přísudku *je vítr*, v 2. větě je základ rozvitého slovesného přísudku *ukládá*. Celek (10) obsahuje v 1. větě složený slovesně-jmenný přísudek se základem *musela jsem se hlídat*, v 2. větě je základ slovesného přísudku *neprozdila bych*, ve 3. větě pak *nepřipravila bych* (*bych* je součástí spojovacího prostředku – spojky *abych*). V celku (11) funguje *byl soupeřem* jako základ rozvitého slovesně-jmenného přísudku. Celek (12) obsahuje v 1. větě dvojnásobný slovesně-jmenný přísudek se základem *nebylo a není snadné* (dvojnásobná je zde spona), v 2. větě je základ složeného slovesného přísudku *nemůže uškodit*. V celku (13) představuje slovesný přísudek VF *zbývalo* (k základu podmětu *zavěsit*). Celek (14) obsahuje slovesně-jmenný přísudek s dvojnásobnou rozvitou jmennou částí, tento typ přísudku se hodnotí jako několikanásobný (zde tedy dvojnásobný), jeho základ včetně spojovacího prostředku zní: *byl jak zemí, tak partnerem*. Celek (15) má základ slovesně-jmenného přísudku *jsou mimo provoz* (*mimo provoz* je jmenný výraz s nevlastní předložkou). V celku (16) je v 1. větě základ slovesného přísudku *nastříhala jsem*, v 2. větě *sestehovala jsem* (jde o složený slovesný tvar).

Kontrolní úkol č. 1 (KU1):

Celky (17) až (20) samostatně dořešte tímto způsobem:

a) Rozdělte každou větu (i dílčí větu v souvětí) na část podmětovou a přísudkovou.

b) Z celé přísudkové části věty vyčleňte její základ.

c) Pojmenujte typ přísudku.

Jako úkol (21) navíc ještě vymyslete vlastní příklad s vedlejší větou přísudkovou.

POZOR: Někde v předchozích cvičeních se vyskytly 2 chyby v řešení (v klíči). Kdo je první najde a náležitě opraví (včetně zdůvodnění, v čem chyba tkvěla), bude po zásluze odměněn. Více viz samostatné pokyny k 1. kontrolnímu úkolu. Opravu pošlete na jana.svobodova@osu.cz ve formátu 6SKLA-Příjmení-oprava.